AKBABA

Devri âlem rekoru 64 saate indi!...
— *Gazetelerden* —

mperyalizm — Eyvah, artık dünya na büsbütün dar gelecek!..

DEKORASYON

MAĞAZASI İÇİN MEVSİM YOKTUR
HER AY EN MODERN MALLAR
GELMEKTEDİR

İSTiKLÂL CADDESi, BEYOĞLU

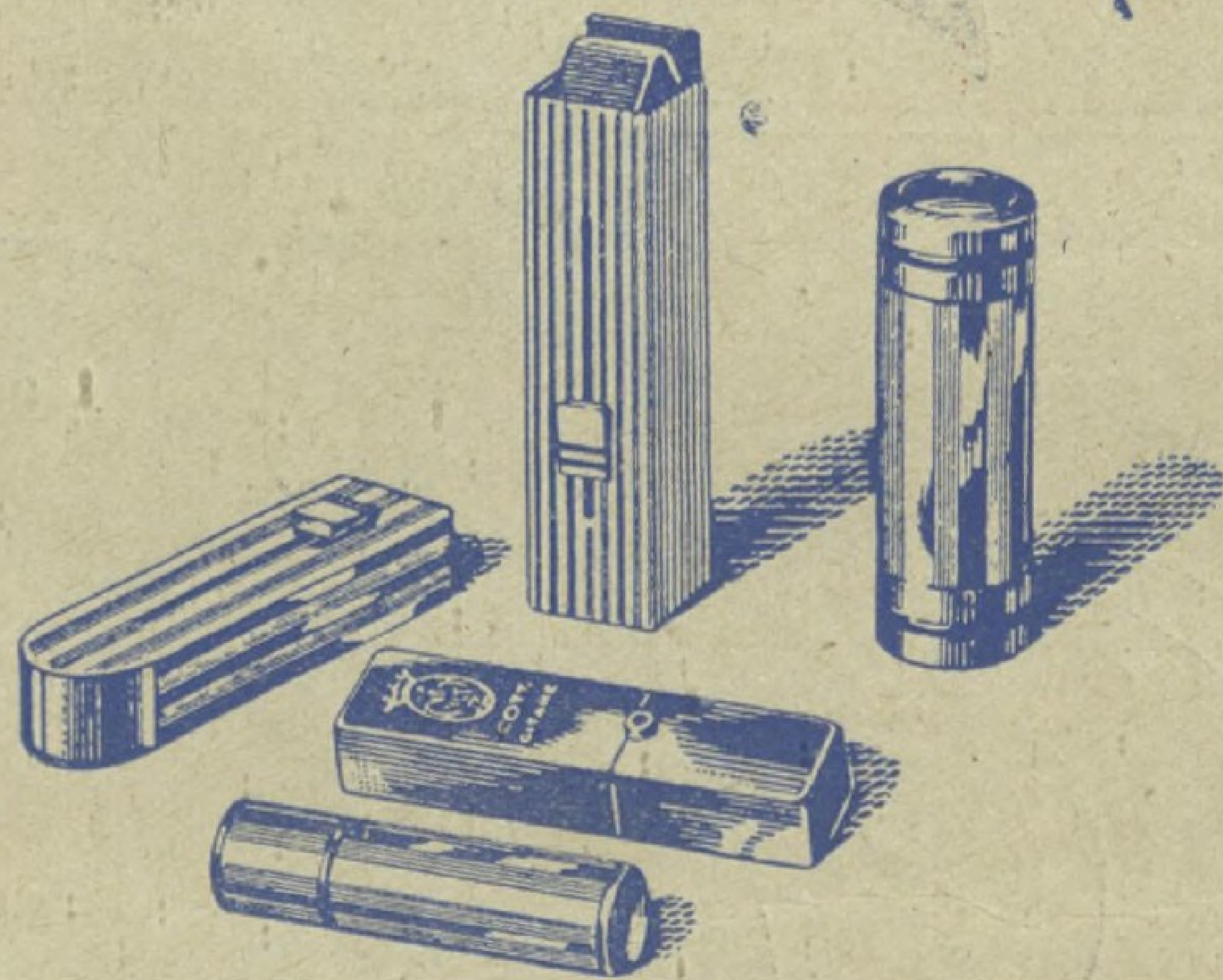
Ademi iktidara
ve
Belgevşekliğine
karşı
HORMOBİN
tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

BAYANLAR !
Dudaklarınızın istediği
rujları sizin için bulduk

COTY
MEŞHUR FRANSIZ MARKASI

DİKKAT! Paris COTY fabrikalarında imal ve ihzar edilmiş bir fransız mustahzarıdır.

Diş Hekimi
Ferit Ramiz
Hergün öğleden sonra
DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ
Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi
Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
66 **Yusuf Ziya**
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

AKBABA
Perşembe 28 Temmuz 1938 No. 238
Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş
Telefon: 22129
Sayısı: 10 Kr.

Yahudi Meselesi !

Nadir Nadi'nin toy kaleminden, bizim matbuatımıza da bir Yahudi meselesi sıçradı! İstanbulda, Cumhuriyet'in bombardımanına karşı, Ankarada Ulus'un eli, Cibali baba gibi gülleleri çeliyor:

— Benim Salamoncuklarıma dokunma!...

Hâdiseyi biliyor musunuz? .. Tarabyadaki Tokatlıyanın damına, pazar günleri Alman bayrağı çekiliyormuş.. Bunu gören Yahudi vatandaşlarımız da Medoviçin otelinden ayaklarını çekmişler!

Vay efendim, sen misin Tokatlıyana gitmiyen.. Sen misin Alman bayrağı altında yeyip içmiyen.. Sen misin Kruva game'nin gölgesinde gülüp oynamıyan!

Merak ettik doğrusu: Acaba, İstanbul Yahudilerinin mutlaka Tokatlıyan otelinde yatıp kalkmaları, yiyip içmeleri, gülüp oynamaları hakkında bir kanun mu var?..

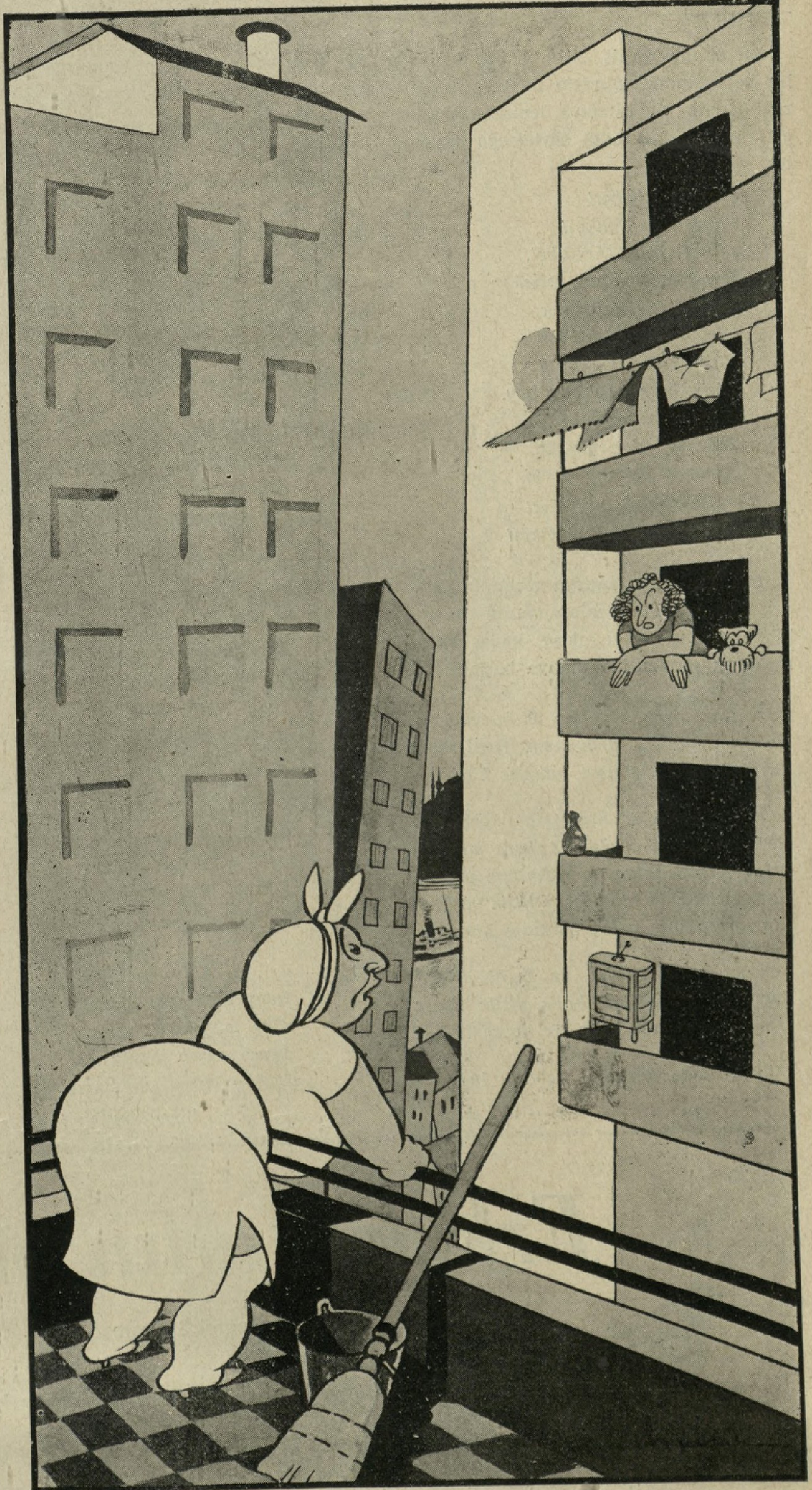
Almanyada, irfanının dalları, dünyanın beş kıt'asına meyvalarını sarkıtan Aynştayn gibi, Fröyd gibi dehâlar hudut haricine kovulurken, İstanbulda bir Türk Yahudinin bütün bu hâdiselere gözlerinin, kulaklarının ve kalbinin kapılarını kapamasını nasıl istiyebiliriz?..

Evet, biri müsbet, biri menfi iki hâdise bize gösterdi ki, bu vatandaşlar arasında, gizli bir ruh birliği vardır: Bugün nasıl Tokatlıyan salonlarında bir Yahudi göremiyorsak, dün de Kırşehir zelzelesine iane verenlerin listesinde bir çok Yahudi ismi görmüştük!

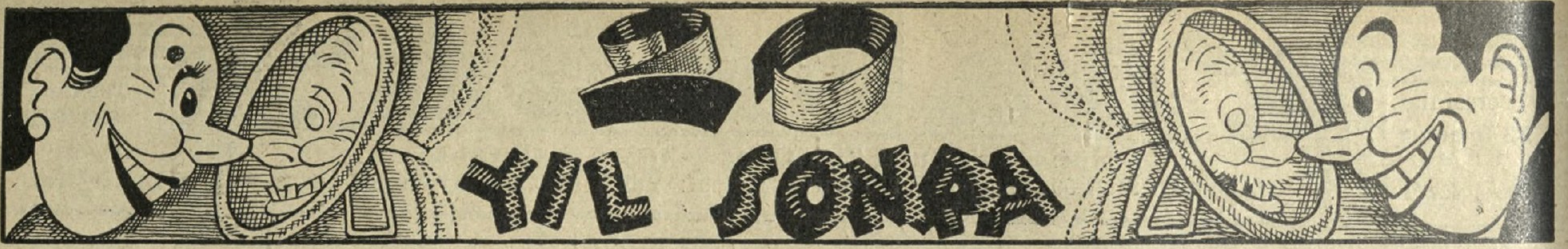
İşte, bizim onlardan pek haklı olarak her zaman istiyeceğimiz şey budur: Millî felâketlerde yavaş yavaş aralamağa başladıkları kasaları gibi, ticarethanelerinin kapılarını da Türk gençleri, kalblerini de Türk milliyeti ve ağızlarını da daima Türk dili için açmaları!

Yoksa, binlerce Yahudinin perişan hayali, Kruva game'nin siyah çarmıhında inlerken, İstanbul Yahudilerinin ayni işaret altında gülüp eğlenmelerini istiyemeyiz!.

Yusuf Ziya Ortaç

— Gördün mü başımıza geleni kardeş: Tam biraz rahat etmişken yine hizmetçi derdi başlıyor...
— Biliyorum: Dairelerin erken tatilinden vaz geçiliyormuş!.

Tefrika No. 16

Yazan: FİSKE

Bu sırada Cahit Sıtkı, pabuç kadar bir bota binmiş, elindeki iki taraflı küreği ritmik bir tarzda denize daldırıp çıkararak şu serenadı söylemeğe başladı:

Fiş, fiş kayıkçı!
Pabucuma lâyıkçı!
Faruk Nafiz Çamlıbel,
Kıyıdan, kıyıdan, kıyıdan gel!
Enis Behiç koryürek;
Elinde bir dümbelek.
Halit Fahri Ozansoy;
Dizilmişler hep boy boy.
Hececinin küreği,
Tıp tıp eder yüreği.
Akşama fincan böreği.
Fiş, fiş kayıkçı!
Pabucuma lâyıkçı!

Uzaktan bir salapurya göründü. Baktık, Behçet Kemal, salapuryanın çanaklığına çıkmış, avazı çıktığı kadar bağırarak şu serenadı okumaya başladı:

İnkılâpçı şairim sevmem Boğaziçini,
Ankaranın taşına değişmem Hindi, Çini.
Şu Halicin suları hem bulanık hem desığ,
Savulunuz geliyor Erciyeşten koca çığ!
Gördüm dünya gözüyle Ankara barajını
Artık görmek istemem Altınkum plâjını.
Hava sıcak oldu mu gider Çiftlik parkına
Bir tarafa yan gelir, varmam bile farkına.
Ben ne dolar isterim, ne İngiliz lirası;
Sabah akşam içtiğim halis çiftlik birası.
Ben ki ne mühendisim, ne hoca, ne hacıyım!
Halkçı, lâik, devletçi, hem de inkılâpçıyım!
Bir yolcuyum, Partinin kapısında durmuşum,
Ve yahut Halkevinde yuva kurmuş bir kuşum;
İsterdim ki Dante'ler, Şekspirler, Göteler;
Duyup millî gururu benim gibi öteler!

Hamamizade İhsan taka ile göründü. Arkasında zıpka, elinde kemençe, yanında genç şairlerden bir kaçı. Hem söylüyor, hem oynuyordu:

İndim dere boyuna,
Yatsak koyun koyuna.
Aldatayum deme ha,
Hiç gelemem oyuna!
Hoy, hoy hoy!

———

Takam dolu yemüştür;;
Küreklerim gümüştür.
Gelecektün gelmedün,
Söyle pana ne iştür!
Hoy, hoy hoy!

———

Derelerde saz olur,
Güzellerde naz olur.
Âşuk olan çok ama,
Penum gibü az olur.
Hoy, hoy hoy!

———

Dere, akmasın, olmaz!
Ateş yakmasın, olmaz!
İnsan güzel görsün de,
Dönüp bakmasın olmaz!
Hoy, hoy hoy!

Derede ala paluk,
Bugün sular pulanuk!
Görmüyorum nerdesün?
Hoy, pu ne kalabaluk?
Hoy, hoy hoy!

Bu sırada Tahir Nadi dört çifte bir kayığa binmiş, arkasında bir frak, başında mölon şapka, elinde bir kemençe ile meydana çıktı ve şu serenadı söyledi:

Ela ya eyyühessaki edir ke'sen venavilha!
Bugün kontenporen şair olanlar amma cahil ha!

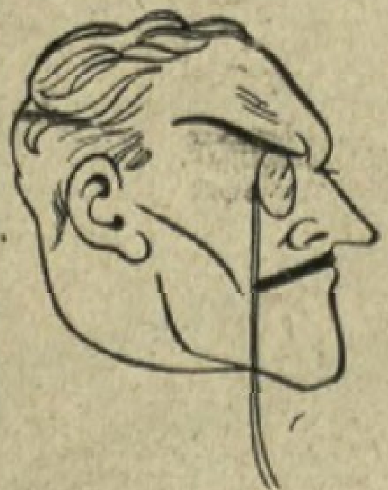
Bu sirkonstans içinde bir jeni asla zuhur etmez,
Benim tek bir poet olmak kolay zannetme müşkül ha!

Benim ol ansiyen metrü, o dâhii suhanperdaz,
Selebrü sanparey hamem mizah ve hicve mail ha!

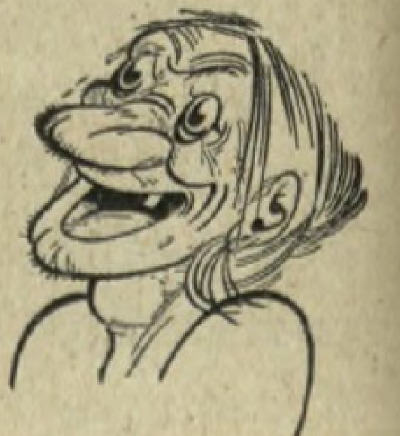
Diler medheylerim senser, diler zammeylerim sanpör
Durur medhim huzurunda hemen zemmim mukabil ha!

Cidali şire girmek hezreti Tahirle elkissa
Setenpossipldir monşer; ne mümkündür, ne kabil ha!.

(Arkası var)

Erkek Kadın olursa!

Operet 3 perde

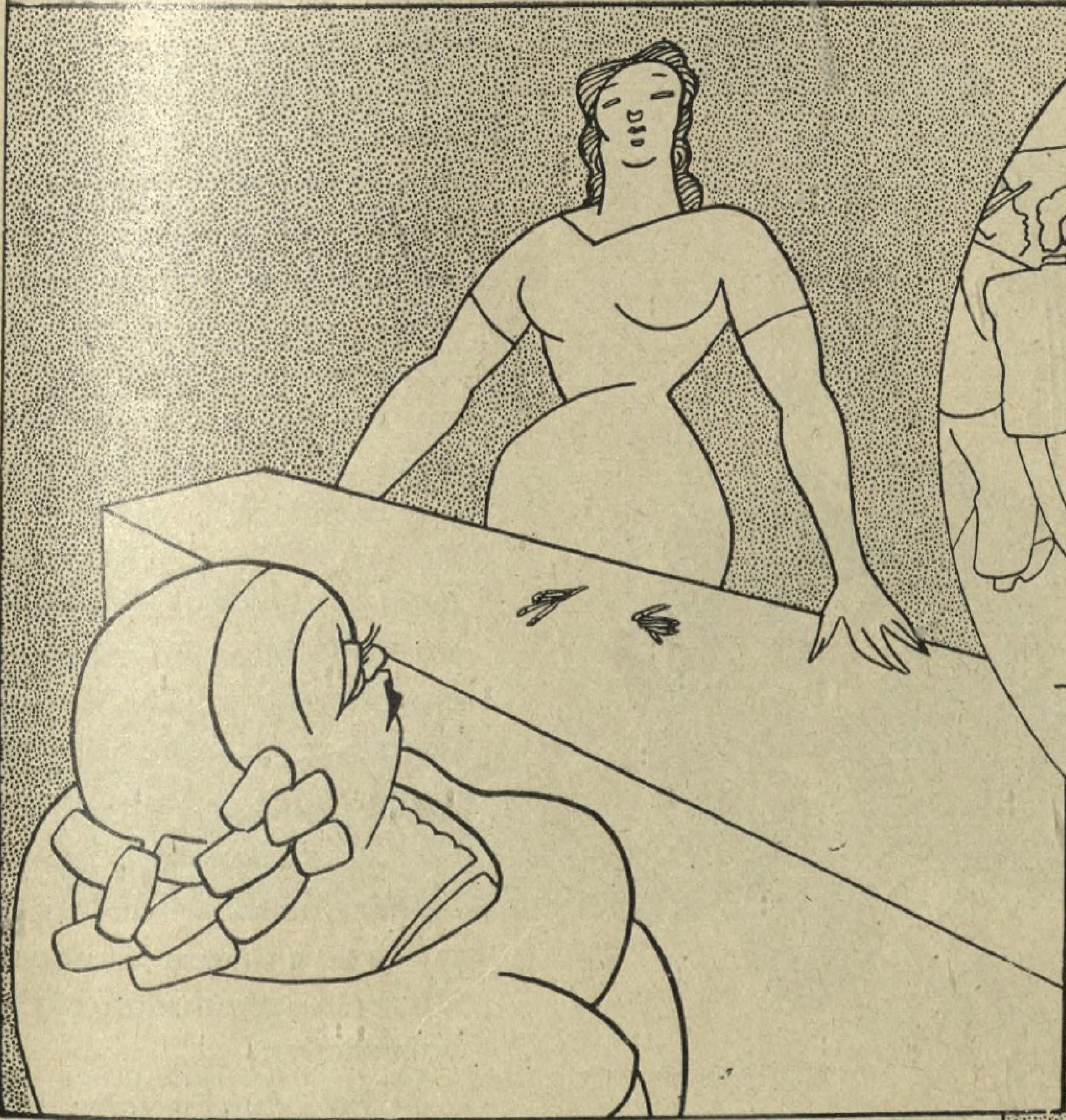
Akbaba sayfalarında Şehir Tiyatrosu san'atkârları tarafından pek yakında temsil edilecektir.

Baş rollerde : Bedia Ferdi, Hazım, Vasfi Riza

Yazan : ORHAN SEYFİ ORHON

68

Haftanın Karikatürleri

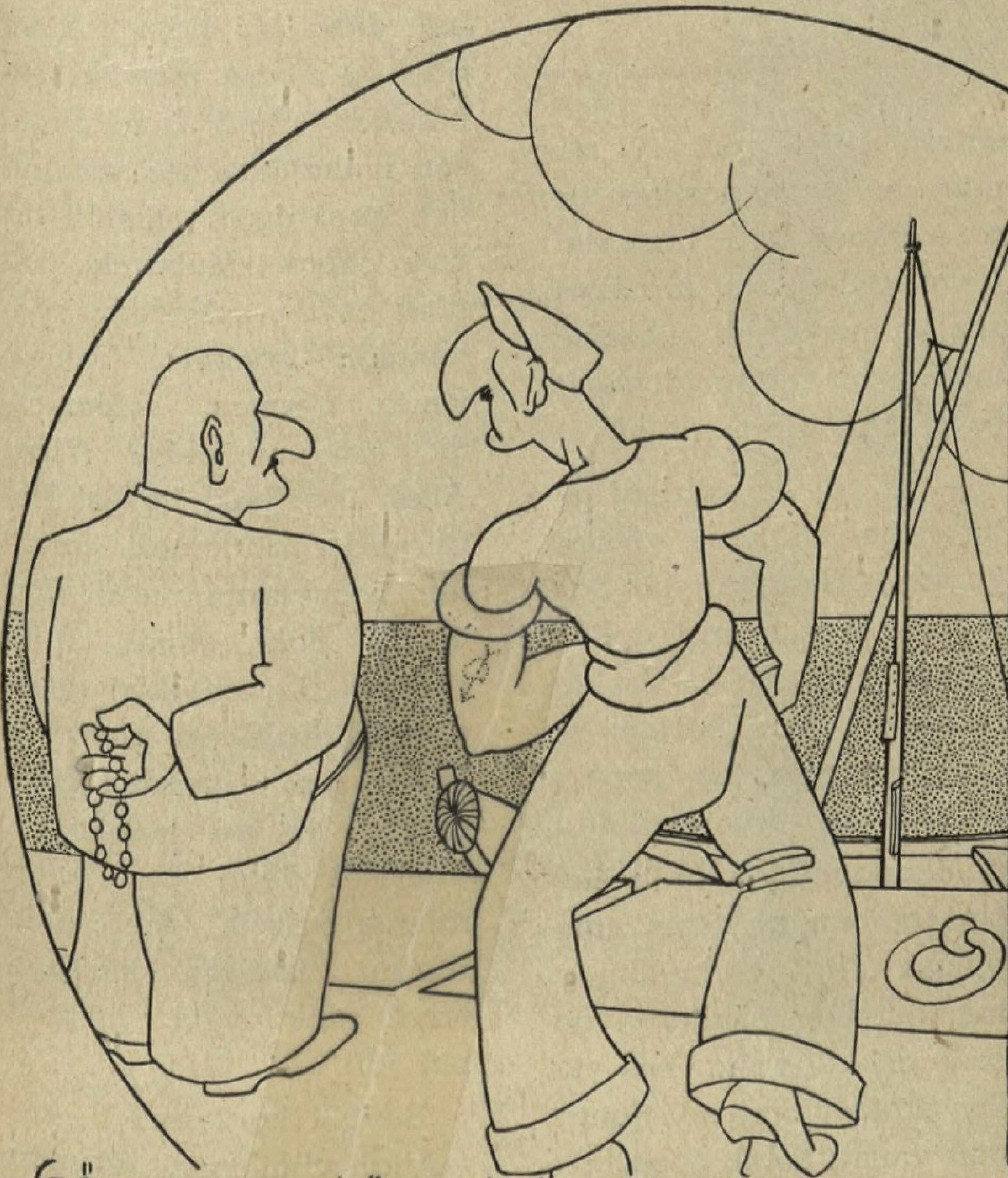

-Çifti yüz para mı ? hani %20 tenzilât vardı?.

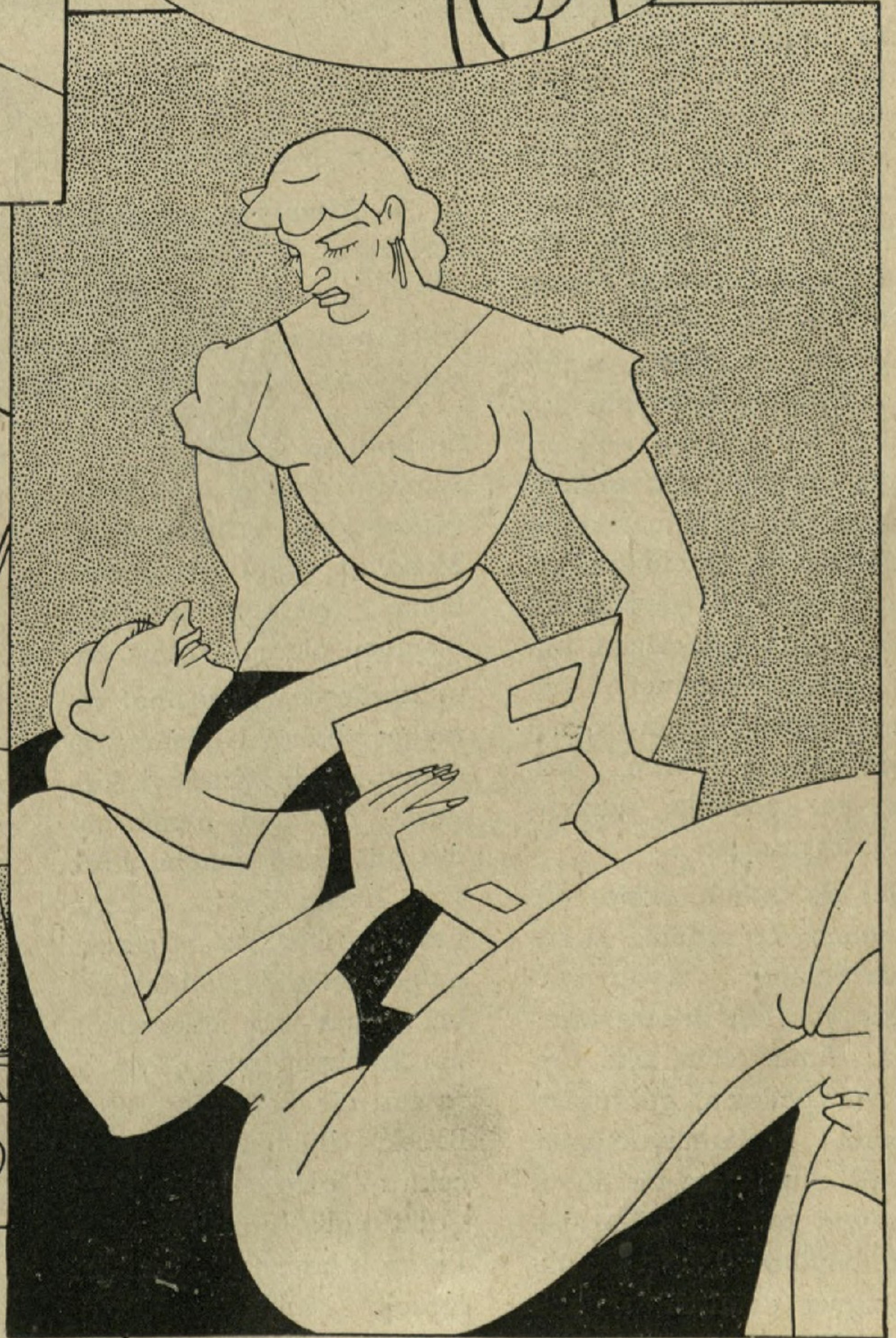
ZAHİR GÜVEMLİ

SERGİDE

-Satış yapılmıyor ama kalabalık ta eksilmiyor..
-Elbette, teşhir edilenlere baksana!

-Göçmen naklina talip oldum!
-Ha bu viran kayikla mu?
Ha ne sandun, oninle seçiz yıl Karatenuzde koyun taşimişum!.

-Şu Leylâ iyi, hoş ama, rengi belli değil
-Evet, birgün kumral, bir gün sarışın!

69

Dostlardan Şikâyet!

Dostluktan, arkadaşlıktan, vaazdan, nasihattan, irşattan, hayırhahlıktan öyle bıktım, öyle usandım ki, bana:

— En iyi dost kimdir?

Diye sorsalar, hiç tereddüt etmeden:

— İşime karışmıyandır! derim.

Farzedelim ki, kârınız yolunda... Ayda, yedi sekiz yüz lira kazanıyorsunuz.. Gönlünüz gani, gözünüzde paranın ehemmiyeti yok, hovarda meşrep bir adamsınız... Yiyor, içiyor, geziyor, eğleniyorsunuz, değil mi?.. Hemen karşınıza bir baba dostu çıkar:

— Yahu, nerelerdesin?.. Artık görünmez oldun.. İşitmiyor değilim ha.. Allah versin, otomobilden indiğin yokmuş. Barlarda, bahçelerde, her gece bir yosma ile para yiyormuşsun.. Ama, beni dinlersen sana kardeşçe bir nasihat vereyim: Bak iki gözüm, şimdi kazanıyorsun, işin yolunda. Fakat, bu bir akar oluktur. Böyle devam edip gitmez. Maazallah, günün birinde bakarsın ki, tıkanıvermiş... Düşün bir kere, ne olur halin?. Onun için azizim, biraz paranın kıymetini bil, eline geçeni hemen eritme. Biraz ihtiyatlı davran... Malûm ya, yenenle yanana dağ dayanmaz!.

Bir de bunun aksini düşünelim: Farzedelim ki kârınız yolunda.. Ayda yedi sekiz yüz lira kazanıyorsunuz. Ama, eliniz sıkı. Öyle vur patlasın, çal oynasından hoşlanmıyorsunuz. Temiz, muntazam bir hayat yaşıyor, günden güne işinizi büyütmekten zevk alıyorsunuz, değil mi?.. Baba dostu karşınıza yine çıkar:

— Yahu, nerelerdesin?. Artık çalışmaktan göz açıp da etrafına baktığın yok. İşitmiyor değilim ha!. Allah versin, işlerin yolunda imiş. Maşallah, yeni bir gazete daha çıkarıyormuşsun... Memnun oldum! Yalnız, sana kardeşçe bir nasihat vereyim: Bak iki gözüm, bu dünya fanidir. Kimseye kalmaz. Toprağın altına girdin mi orada zengin, fakir yok. Hep müsavi!.. Yerin üstünde iken ne yaptınsa, ne gördünse yanına kâr kalır. Onun için, biraz canının kıymetini bil. Şöyle ara sıra bir otomobile atla... Bebek, Büyükdere deyip çek!... Ooh... Keyfine bak! Çalış, çalış, çalış! Kazan, kazan, kazan!. Sonu ne olacak? Malûm ya, dünya malı dünyada kalır!..

Allah gecinden versin, nihayet, günün birinde gözlerinizi yumarsınız. O zaman, bu baba dostları tekrar arkanızdan başlarlar. Neler söylemezler ki?. Eğer, şen, cömert, ehli dil, rindmeşrep bir adam idiyseniz, şöyle anlatırlar:

— Eh, o da gürledi gitti. Yine sağlam vücudü varmış.. Alimallah bir başladı mı damacana dolusu rakı içerdi. Hele son zamanlarda evini barkını da büsbütün unutmuş, saçının akına bakmadan, barlarda, balolarda fink atıyordu. Gelsin şampanya, gitsin şampanya... Ben görmedim ama, görenler söylüyor, gecede dört yüz lira, beş yüz lira sarfediyormuş. Sonra, geri yanda çoluk çocuk perişan.. Herifin umurunda mı?.. Bak, bu kadar para kazandığı halde, bir ev, bir dükkân sahibi olamadı. İstese yapamaz mıydı? Yapardı. Hem de ne yapardı. Hanlar, hamamlar, apartımanlar sıralardı. Ama, mubarek oralarda mı? Kendi havasında... Ayıptır söylemesi, geçen akşam karısı aç kalmış, bizimkiler cömerttir, evde kurumuş bir kaç dilim ekmek varmış, onu verdiler. Eh, Tanrının günü de elâlemin kadınını biz besliyecek değiliz, a... Ne ise, maksat çekiştirmek değil. Allah rahmet eylesin. Ben ölüleri hayırla yâd etmeyi severim! Lâkin, doğrusunu da istersen:

Yıkıldı gitti cihandan dayansın ehli kubûr!

Eğer ciddî, ağır başlı, muktesit, çalışkan bir adam idiyseniz, arkanızdan şöyle bahsederler:

— Ne adamdı yahu, hiç aklına ölümü getirmezdi. Sanki dünyaya kazık kakacakmış gibi çalış ha çalış, didin ha didin! Alimallah, kimseye metelik sektirmezdi. Hani, hilâf olmasın, muhakkak beş yüz bin lira bırakmıştır. Emlâk da üste caba! Mubarek, ömrünü zeytin çekirdeği cilâlamakla geçirirdi. Yemez, içmez, gezmez, eğlenmezdi. Ama ne, oldu? Yine: Allah bes, baki heves! Herif gürler gürlemez, karısının, çocuklarının gözü dört açıldı. Bak, şimdi, o el sürmeğe kıyamadığı deste deste liracıkların nasıl altından girip üstünden çıkacaklar.. Ne ise, maksat çekiştirmek değil, yine Allah rahmet eylesin.. Ama, doğrusunu istersen kimseye hayrı dokunmaz, pintinin biri idi!.

Sevgili karilerim!

Allah cümlemizi, düşman şerrinden değil, dost dilinden korusun!

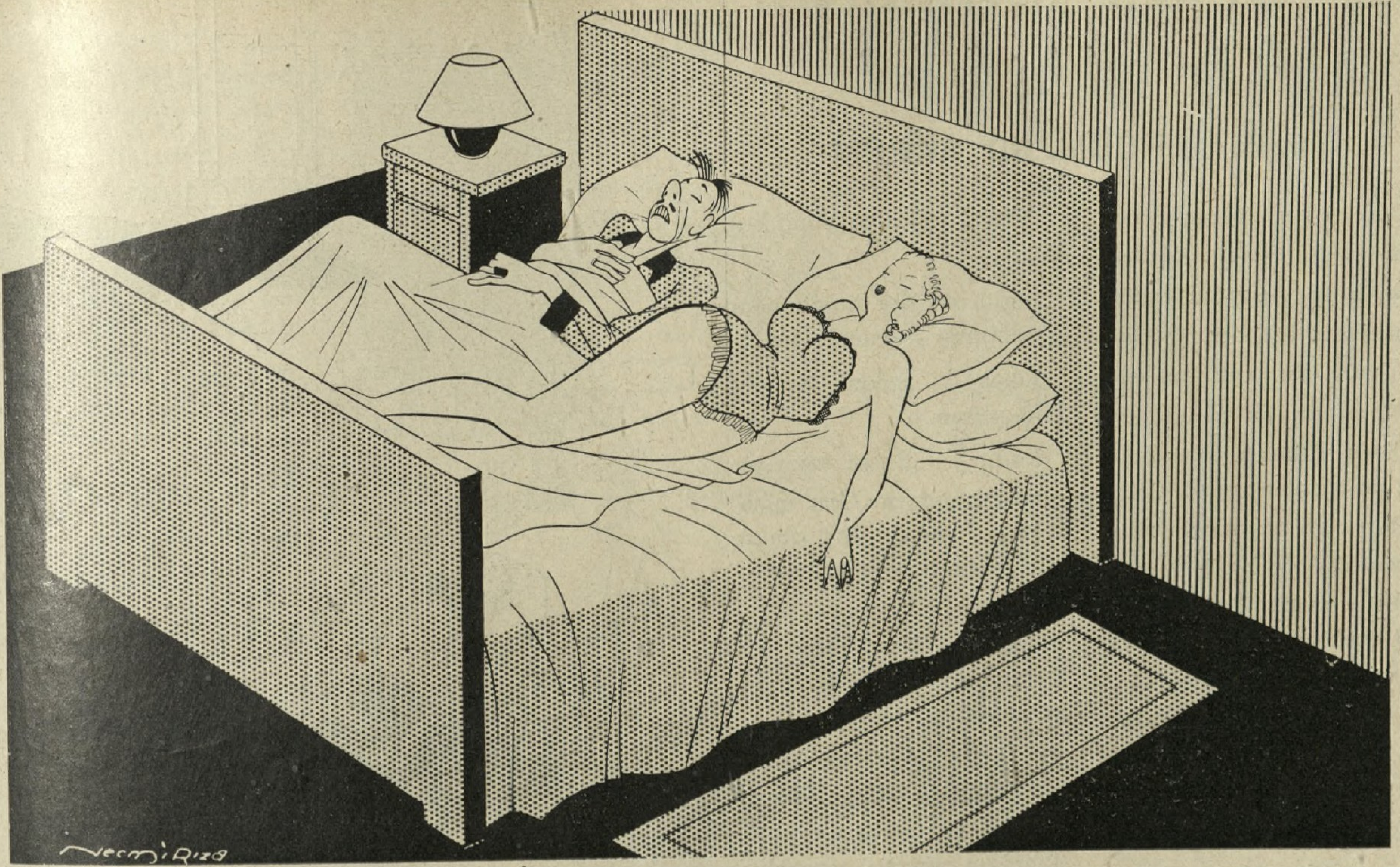
Akbaba

— Almanlar, peynirden yün, tahtadan tereyağı yapıyorlarmış.. Ne marifet, değil mi?..

— Bunun neresi marifet?.. Biz, Harbi Umumîde çamurdan ekmek yapmıştık!..

Bir gece poker masasında sabahladıktan sonra:

Kadın — Bop...
Erkek — Pas!...

DOSTLUK

Kadınla erkek arasındaki dostluktan bahsediyorlardı. Bir bayana sordular:

— Siz bir kadınla bir erkeğin arasında sırf dostluktan ibaret bir münasebet olacağına inanır mısınız?

— İnanırdım ama, bir akşam kocamın en eski ve en samimî dostu bana kur yapmağa başladı inanmaz oldum.

— Peki, kadınlar arasında dostluk var mıdır? ?

— Hayır. O mendebur arkadaşım Ayşe, yeni yaptırdığım mantomla şapkamın modelini kopye ettirip aynını yaptırdıktan sonra buna da inanmaz oldum.

SAHİBİ GİBİ

Zengin bir musevi banker ata meraklı idi. Bu sene hayvanını Veliefendide yarışa soktu. Hayvan en başta yarım tur koştuktan sonra birdenbire durdu. Sahibi deli gibi hayvanın yanına gitti, binicisine sordu:

— Ne oldu buna?

— Ne olacak, ayağının altına bir yirmi beş kuruşluk tesadüf etti, üstüne bastı, durdu. Kımıldatabilirsen kımıldat!

Hüseyin Cahid Yalçın

ZEVK

— Ben artık evlenmek istiyorum Ahmet.

— Böyle mesut değil misin Leylâ?

— Mesudum amma senin karın olursam daha mesut olacağım.

— Neden?

— Kocaya ihanetin zevki başkadır da ondan.

TEKLİF

— Yahu hani sen Ayşe ile evlenecektin?

— İzdivaç teklifini kabul etmedim.

Bir saniye sonra:

— Hoşuma da gitmiyordu, bana izdivaç teklif etmediğine iyi etti.

İSTİRAHAT

— Ahmet, sen ne zaman dinlenirsin?

— Karım öğleden sonra bir saat uyur.

— Canım karının ne münasebeti var?

— Ne vakit dinlendiğimi sormadın mı?

— Evet.

— Ben de cevap verdim, ancak karım uyurken dinlenirim.

71

Herkesin Maksudu Bir Amma!

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Kadıköy gazinosunda bir ikindi vakti.. Oldukça kalabalık vardır. Genç bir kadın bir masada tek başına oturur. Derin derin etrafını süzer. O sırada gözleri iki masa ötede yalnız başına oturan bir gencin nazarlarile karşılaşır ve nazarların müsademesinden barikai muhabbet çıkar! İşte aşağıdaki muhatapsız muhavere bu genç kadınla genç erkek arasında gıyabî ve derunî bir tarzda cereyan eder:

Genç kadın — Hiç de fena değil.. Ne sevimli çehresi var!

Genç erkek — Yanı başımda ne güzel bir kadın varmış ta ben farkında değilmişim...

(Nazarlar gene çarpışır.)

Kadın — Bana dikkatle bakmağa başladı..

Erkek — Galiba bana bakıyor..

Kadın — Her halde beni gördüğüne memnun oldu.

Erkek — Sakın bir pot kırmıyayım...

Kadın — Fazla toy bir gence benziyor. Çok mütereddit. Bununla dost olmak için insan çok sabırlı olmalı!..

Erkek — Ne baygın bakışları var. Keşke yanındaki masaya otursaydım..

Kadın — Artık bu kadar göz aşinalığı yetişir.. Tanışsak da beraberce şöyle bir ilkbahar gezintisi yapsak.

Erkek — Bakışlarındaki mana pek açık değil!. Her halde, pek fazla bakmamalıyım..

Kadın — A... başını başka tarafa çevirdi... Ne tuhaf adam bu böyle!.. Merak ettim, dur bakalım, ne yapacak?..

— Acaba bizde gazete ne şekilde olursa daha çok satılıyor?
— Kese kâğıdı şeklinde!..

Erkek — E.. Artık bu kadının bana baktığına şüphe yok!.

Kadın — Galiba benimle konuşmağa niyet etti!.

Erkek — Güldü.. Acaba bana mı?

Kadın — Anlaşılan, benimle konuşmak için sokağa çıkmamı bekliyor.. Zaten kalkmak istiyordum.

(Garsona para verip kalkar.)

Erkek — A... Kalktı, gidiyor.. Dostluğu bu kadar ilerledikten sonra iki çift lâkırdı etmeden ayrılmak olur mu ya?. (Kalkar.)

Kadın — Nihayet karar verebildi!..

Erkek — Hemen şimdiden pek yanına sokulmamalı..

Kadın — Bari yavaş yürüyeyim.. Yoksa beni kaybedecek!.

Erkek — Dönüp baktı. Acaba kendini takip maksadile kalktığımı anladı mı?

Kadın — Biz bu yürüyüşle gidersek vay halimize!

Erkek — Acaba biraz sokulsam mı?

Kadın — Hâlâ ne bekliyor, bilmiyorum ki...

Erkek — Sokak da pek tenha.. Galiba rahatsız oluyor!

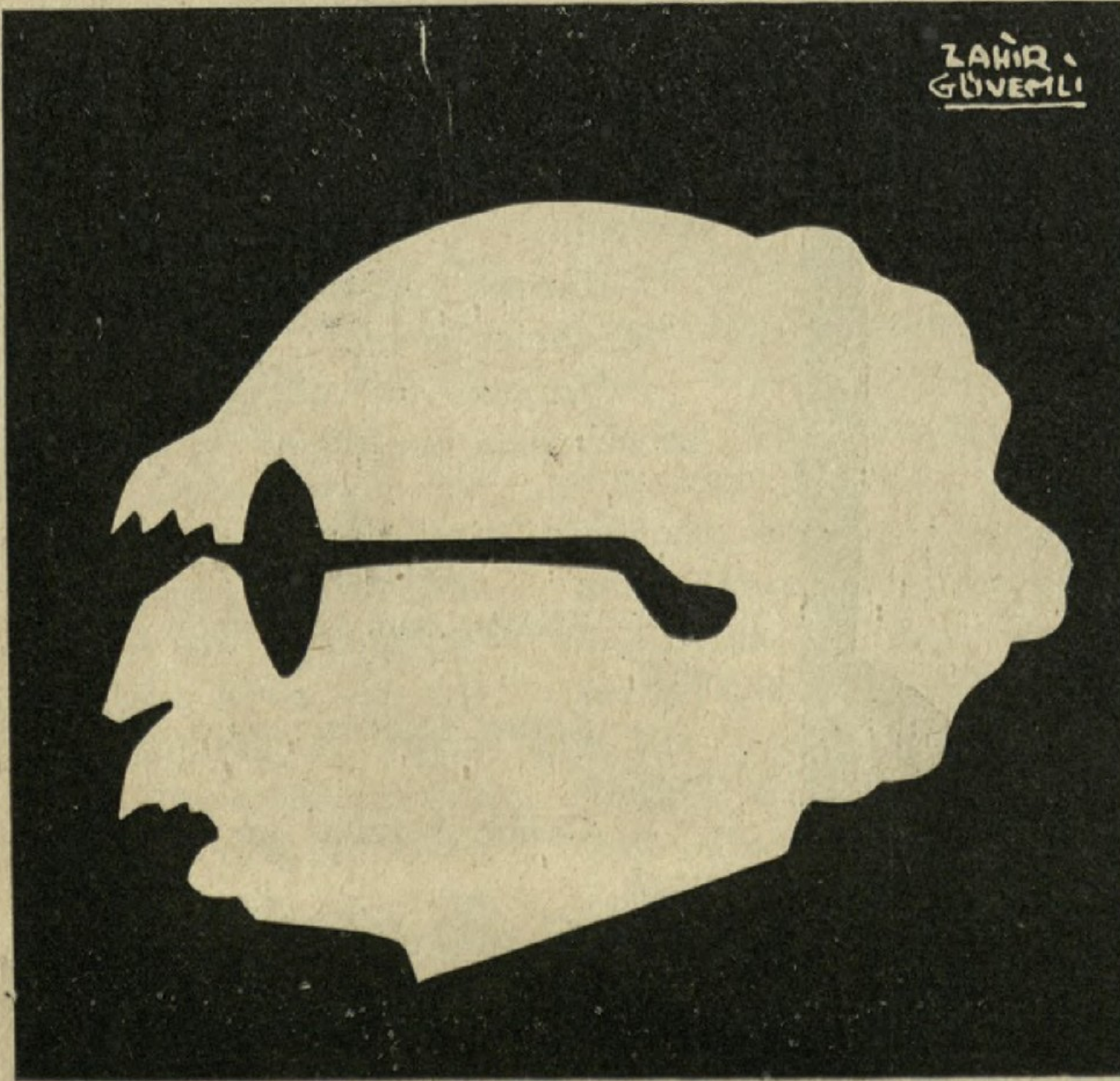
Kadın — Bu tenha sokakta neden çekiniyor?

Erkek — Galiba bu civarda tanıdıkları var... Onlara görünmekten korkuyor!

Kadın — Bu gidişle o bana hiç yanaşamıyacak, bari ben biraz ağır gideyim de..

Erkek — Acaba farkında olmadan hızlı yürümeğe mi başladım!.. Sakın onu kovalar gibi olmıyayım!..

Kadın — Fakat benim canım sıkılmağa başladı! Burası tenha olduğu için benimle konuşmaktan çekiniyor mu yoksa?

Dr. Besim Ömer

72

Erkek — Caddeye çıkmağa hiç niyeti yok gibi... Bir az daha yürüsek konuşmak fırsatı zuhur edecek.

Kadın — Ne tuhaf adam bu böyle. Daha ne kadar bekliyeceğiz?. Âdetâ sinirlendim!.

Erkek — Bak... kızdı galiba... Dönüp ne fena baktı! Yoksa kendini takip ettiğimin şimdi mi farkına vardı?

Kadın — Böyle olmıyacak. Bari caddeye çıkayım, o zaman belki konuşur!.

Erkek — A... Birdenbire caddeye saptı! Acaba neden? Gitsem mi?.. Gitmesem mi?...

Kadın — Hay Allah müstahakkını versin!. Olduğu yerde durdu!.

Erkek — Ne olursa olsun. Ben de caddeye çıkarım!.

Kadın — Ha geliyor..

Erkek — Dönüp dönüp bana bakıyor! Galiba kızdırdım!.

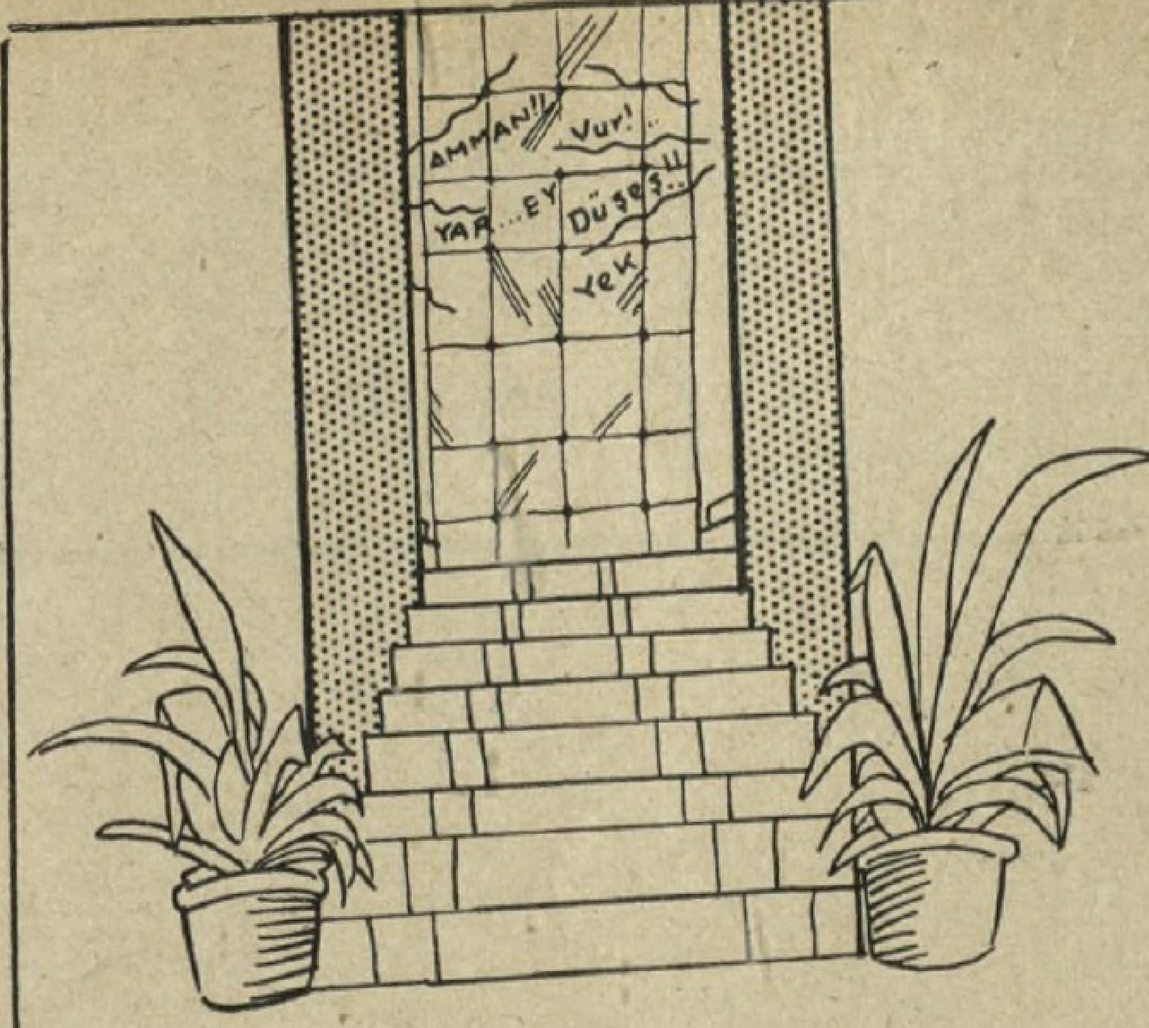
Kadın — Bari şu karşıki kaldırıma geçeyim. Orası daha müsaittir..

Erkek — Eyvah! Polisin durduğu kaldırıma geçti!.. Mutlaka beni şikâyet edecek, kaçayım!.

(Derhal yan sokaklardan birine sapar.)

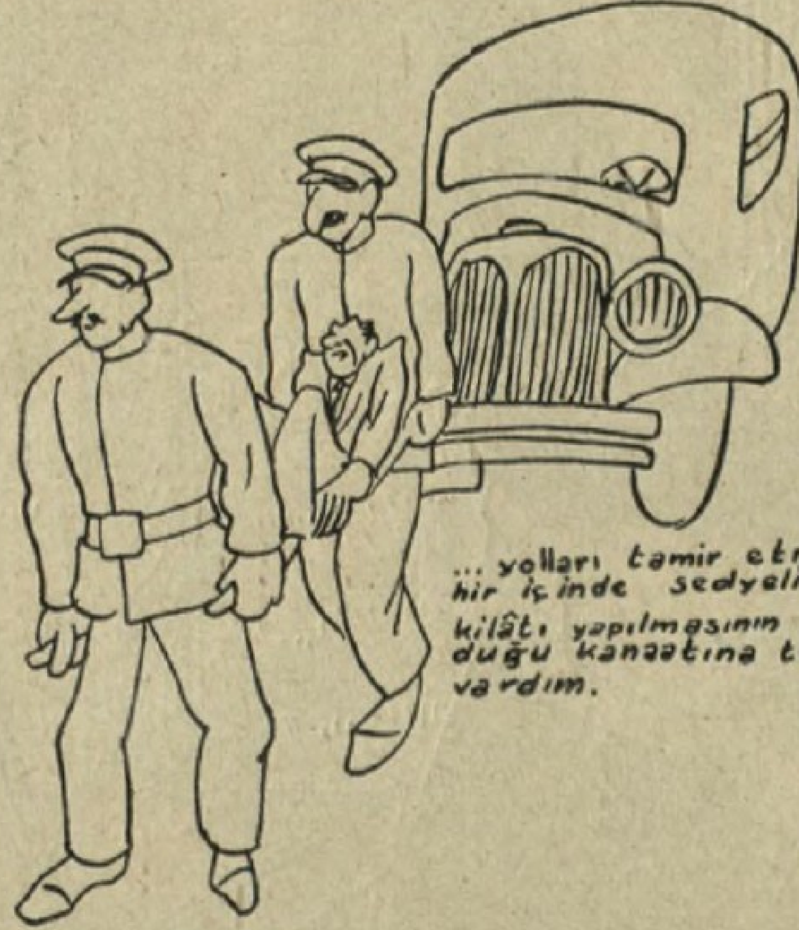
Kadın — (Mütehayyir) A. Budala, kaçtı!.

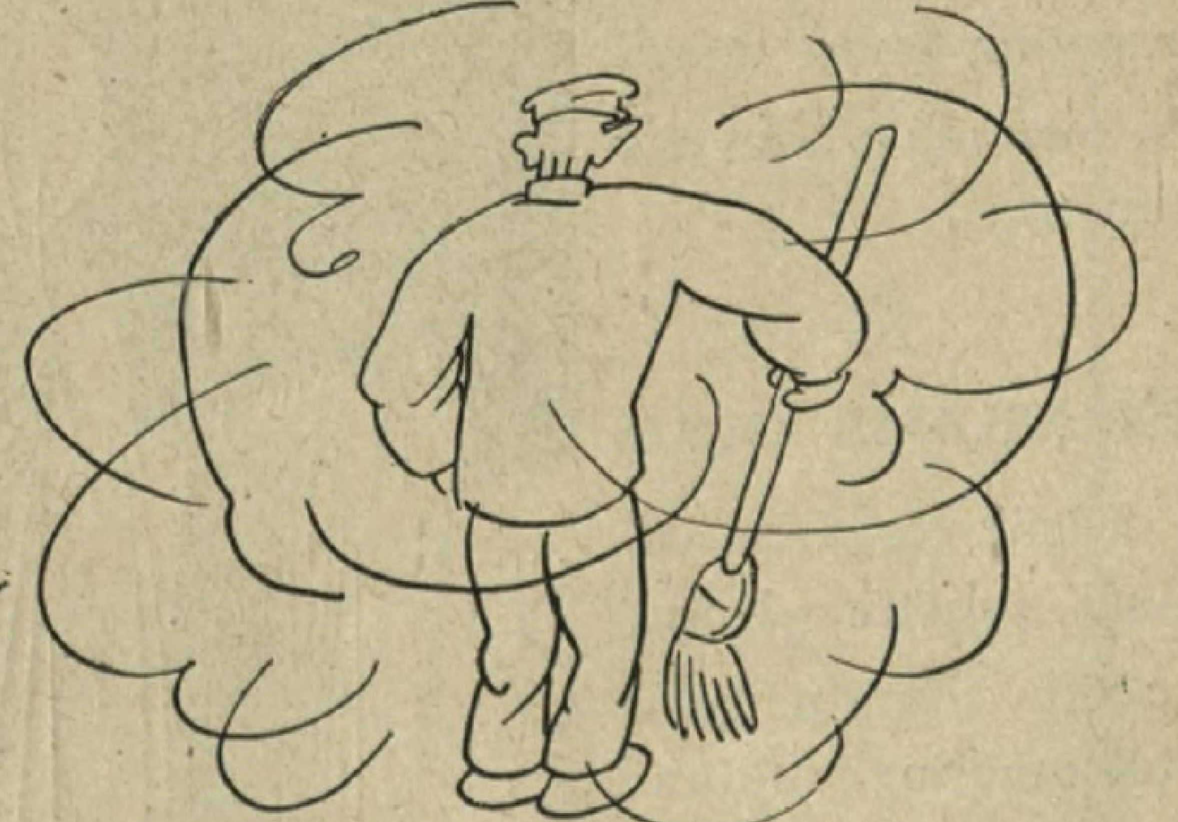
Ercümend Ekrem

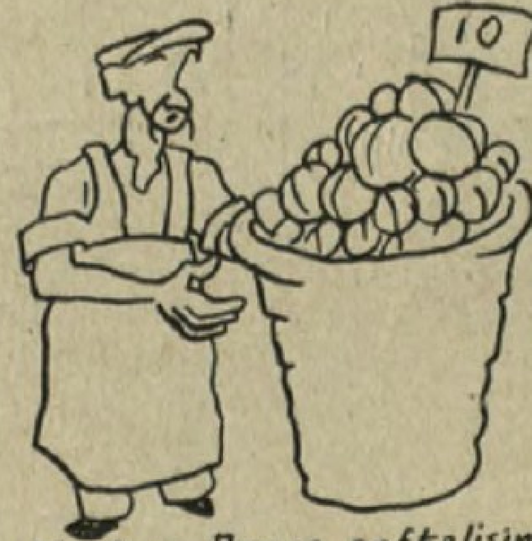

TRAK vapurunun merdivenlerinde radyo ve tavla sesleri̇le karşılandım.

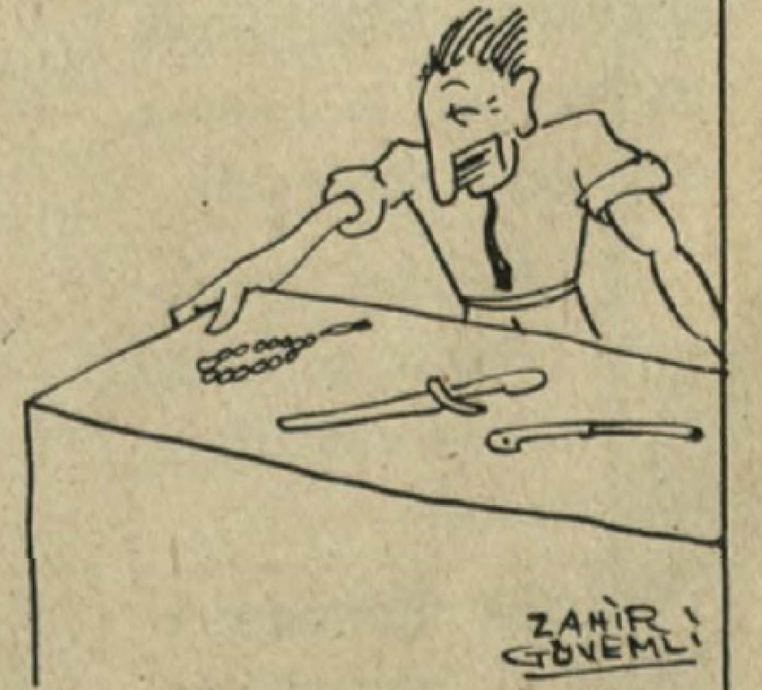

Bursayı cazip bir seyyah şehri haline koyabilmek için....

...yolları tamir etmektense şehir içinde sedyelihammal teşkilâtı yapılmasının muvafık olduğu kanaatına tecrübe ile vardım.

Temizlik amelesi evelallah İstanbuldaki meslekdaşlarını aratmıyorlardı.

Meşhur Bursa şeftalisini aradıksa da henuz İstanbuldan Bursaya sevkiyat başlamadığından bulamadık.

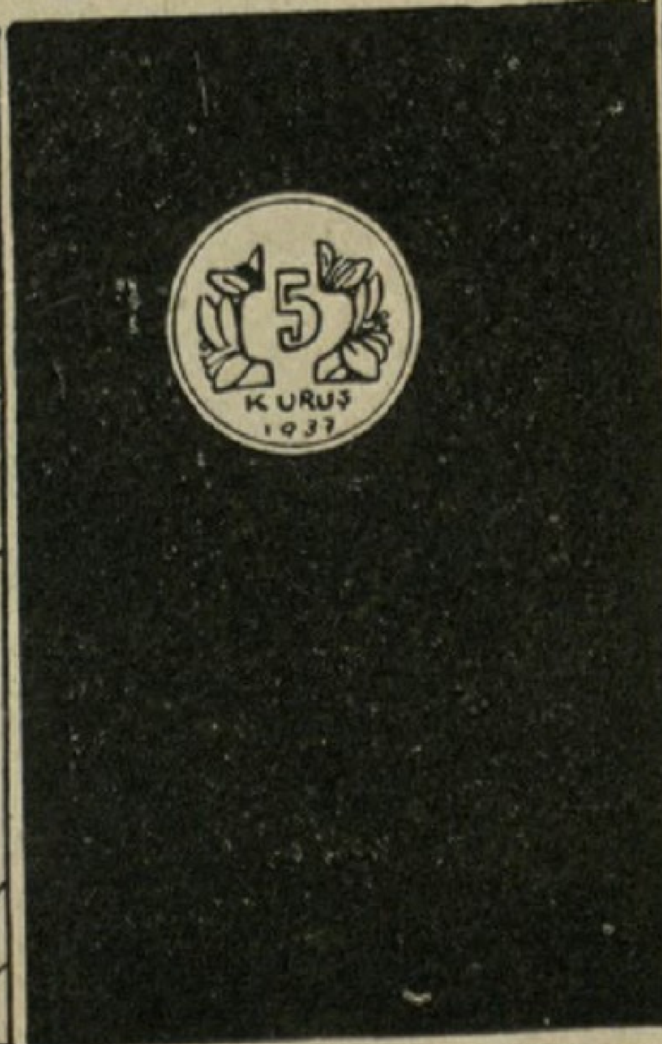
İstanbulda 20 kuruşa satılan Bursa bıçaklarını bile bile 60 kuruşa almak yüreğimize oturdu, şehirden zor kaçtık. Temme.

Muhtasar Bursa seyahatnamesi!

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Av

Avcı

Ay

Ayılmak

Azap

TRAMVAYDA

Biletçi, tam on tane lira bozduktan sonra, elini cüzdanına götüren bir bayа:

— Oldu olacak, bari siz de bir çek verin!

SEBEBİ NE İMİŞ?

— Kuzum, Allah aşkına! Bay Şeyda ne diye bu kadar uzun sakal bırakıyor?

— Boyun bağlarını karısı intihap ediyormuş da ondan!

PARASIZLIK

— Bay Ahmedi tanır mısın?

— Tanırım.

— Nasıl adamdır?

— İflâs edip parasız kaldıktan sonra, çok nazik, terbiyeli bir adam oldu.

KARIŞIK HESAP

— Altı katlı bir apartıman sahibi olduğun halde, oturacak ev bulamadığına inanamam.

— İnan azizim, apartımanlarımın kirasını öyle arttırdım ki varidatım kendi oturacağım katın kirasını vermeğe kâfi gelmiyor!.

ISMARLAMA OLSA.

Küçük Necdetin annesi gebedir. Doğuracağı zaman yaklaştığından, oğlunu bu mühim hâdiseye şimdiden hazırlamak istiyor ve karşısına alıp ona diyor ki:

— Necdet, yavrum! Sana yakında bir kardeş alacağım. Ne dersin?

— Çok memnun olurum anneciğim,. yalnız sizden bir şey rica edeceğim.

— Söyle bakalım?

— Alacağınız kardeş benim yaşımda olsun ki beraber oynıyabileyim.

— Ehmet.. Askerdiyken beni hatırlar miydin?
— Ne diyosun Fadime.. Yat borusu çaldıkça aklıma hep sen gelirdin!..

YAHUDİ MABEDİ

Şehrimizde bulunan Museviler' kendileri için bir ibadethane inşa ettirmeğe karar vermişler. Dün binanın şekli mimarisi münakaşa edilirken, haham başı komisyona şu teklifte bulunmuştur:

— Bana kalırsa mabedimizi kasa biçiminde yaptıralım... O zaman bütün Museviler, bu mukaddes bina içinde ibadet etmek için koşacaklardır!..

ÇARE

Doktor Fahrettin Kerim, Bay ressam Çallı İbrahimi içki içmekten men etmişti. Mesut Cemil sordu:

— Çallı, şimdi ne yapacaksın?.

Çallı omuzlarını silkti:

— Hiç... Doktoru değiştireceğim?.

HIRSIZLAR

Bir salonda konuşuyorlardı:

— Son zamanlarda Şişlide hırsızlık vak'aları arttı.

— Gene kimi soymuşlar?

— Nermini.

Biri güldü:

— Ayol onun soyulmadığı zaman var mı?

İZDİVAÇ

— Anne, Mehmet fevkalâde hoşuma gidiyor.. Ben de onun hoşuna gidiyorum. Nişanlandık...

— Senin arzuna hayır demek istemem kızım. Fakat henüz evlenecek çağda değilsin.

— Aman anne, sana evleneceğim diyen kim?

O DA LÂZIM!

(Fotoğrafhanede.. Yeni zengin resim çıkarmak için poz almıştır.)

Fotoğrafçı:

— Neden ağzınızı öyle açık tutuyorsunuz?

Yeni zengin yılışarak:

— Hiç.. Ağzımda üç tane altın diş var da... o görünsün diye!..

74

Yeni Şöhretler !

— Baksana, bütün gazeteciler, fotoğrafçılar şu adamın etrafını sarmış.. Meşhur bir âlim mi?.. Kıymetli bir san'atkâr mı?.. Tanınmış bir sporcu mu?.. Kim acaba?

— Onların da lâfı mı olur?.. Yüzelliliklerden biri!

Asansörde:

Kız — Anlıyorum, artık beni sevmiyorsun.. Eskiden, her öpüşün onun-ı kata kadar sürerdi, şimdi beşinci kata gelmeden bitiyor!..

GOZ YAŞLARI!

(Güvertede karı koca konuşuyorlar.)

— (Karısının yüzüne bakarak) O ne o!. Gözlerin kıp kırmızı... E vallahi, çok tuhafsın! İnsan bir yüzük için ağlar mı ayol? Sen hiç halden anlamaz mısın! Ben sana almam demedim, gelecek ay alırım, dedim.

— (Gözlerini uğuşturarak) Bırak Allah aşkına, kulağımın dibinde söylenip durma...

— Etme Allah aşkına.. Ağlaman içime dokunuyor yahu... Sen çocuk musun? Bu ay olmazsa gelecek ay oluversin, ne çıkar! Haydi, sen sus da belki bir aya da kalmaz, istediğin yüzüğü on beş gün sonra alırım...

— (Gözlerini uğuşturmakta devam ederek) On beş gün sonra mı? Allah göstermesin.. Ben bugün istiyorum.

— Canım ağlama diyorum sana... Yarın bir çaresine bakarım!.

— Hayır olmaz, bugün!..

— Ayıp değil ya, karşımda göz yaşı dökmene tahammül edemiyorum.. Vaz geçtim... Tek sus da ister yüzük al, ister küpe, işte!. (Cüzdanı çıkarıp karısına dört tane ellilik verir ve sorar:) Nasıl?. Yüreğin rahat etti mi?. (Gene yaşlı gözlerini görerek) A.. O ne? Şimdi ne diye ağlıyorsun?

— (Göz yaşlarile gülerek) Ağladığım yok ayol... Yarım saattenberi gözüme kurum kaçtı da onu çıkarmağa uğraşıyorum!.

AYNALI

Facia, 2 perde

E ş h a s :

Bayan: 30 yaşında
Bay: 35 yaşında
Hizmetçi: 20 yaşında
Uşak: 25 yaşında

[Sahne: Geniş, iyi mefruş bir yatak odası]

Birinci perde

Bay, hizmetçi, (sonra) bayan.

Bay — (İçeri girerek) Bayan nerede?

Hizmetçi — (Yatağı düzeltmekle meşgul) Sinemaya gitti.

Bay — Ya... Demek evde yalnızsın!

Hizmetçi — Siz geldiniz, yalnızlıktan kurtuldum.

Bay — (Kızın yanağını okşar) Çapkın! Aklıma geleni derhal gözlerimden anladın.

Hizmetçi — Ne demek istiyorsunuz?

Bay — Senin gayet şirin bir kız olduğunu...

Hizmetçi — Daha?

Bay — Seni okşamak istediğimi..

Hizmetçi — O kadar mı?

Bay — Hayır! Seni kollarımda sıkmak, öpmek, hırpalamak istediğimi söylemek arzu ediyorum.

Hizmetçi — Bu çılgınlık olmaz mı?

Bay — (Kızın boynuna sarılarak) Ne olursa olsun! Zaten seni çoktanberi yakalamak istiyordum. Bakalım, çemberimden nasıl kurtulacaksın!

Hizmetçi — (Kurtulmak ister) Fakat yaptığınız delilik... Bayan nerede ise gelir, sonra fena olur.

Bay — (Tecavüzü ilerletir) Umurumda bile değil! Seni bugün kolay kolay elimden bırakmam. (Kızın elbisesini çıkartır, yatağa yatıracağı esnada bir ayak sesi işitir). Eyvah, bizim bayan! Seni burada görmesin. Haydi, elbiselerini al da şu aynalı dolabın içine gir! (Hizmetçi telâşla dolaba girer, anahtar dolabın üstündedir. Biraz sonra bayan kapıdan görünür).

Bayan — Pervini arıyorum, nerede?

DOLAP!

Bay — Bir yere yolladım.. Lâzım mıydı?

Bayan — Terziye gönderecektim.

Bay — Uşağı çağırsan olmaz mı?

Bayan — Ben yorgunum, sen aşağıya git te onu bana gönder.

Bay — Peki! (Çıkarken kendi kendine) Allah vere de dolabı açmak aklına gelmese!

İkinci perde

Bayan, uşak, (sonra) bay

Bayan — Sen ne kuvvetli bir delikanlısın!

Uşak — Sayenizde...

Bayan — Seni bir yere göndereceğim, çabuk döner misin?

Uşak — Yıldırım gibi.

Bayan — Kendinden o kadar eminsin demek? Öyle ise çabuk yorulup yorulmadığını bir tecrübe edeyim!

Uşak — Nasıl isterseniz!

Bayan — Yanıma yaklaş, boynuma sarıl! Bizim Pervinle çapkınlık yapıyor musun? Ne ise, bana anlatma! Zaten bu küçük bir tecrübe... Bakalım, çabuk yorulacak mısın? Ceketini çıkar, gömleğini de beraber... İşte şöyle! (Ayak sesi gelir. Kadın telâşla) Aman, bay geliyor. Seni bu halde görmesin. (Etrafına bakar) Çabuk şu aynalı dolabın içine gir! (Uşak girer, bayan kilitler).

Bay — (Odaya gelerek) Nasıl, uşağı gönderdin mi?

Bayan — Evet. Ben de sokağa gideceğim.

Bay — Pek âlâ! Ben de direktöre kadar gideceğim. (Kendi kendine) Ne ise, Pervini dolaptan çıkarırım. (Cehren) Haydi çıkalım!

(Sahne bir aralık boştur. Bay yavaş yavaş aynalı dolaba doğru yürür. Açacağı sırada bayan girer).

Bayan — (Telâşla) Ne yapıyorsun?

Bay — (Müteheyyiç) Hiç... Şey lâzım oldu da...

Bayan — Direktöre gitmedin mi?

Bay — Vazgeçtim. Ya sen terziye gitmedin mi?

Bayan — Ben de vazgeçtim... (Kendi kendine) Fakat uşak dolabın içinde havasızlıktan patlıyacak!

Erkek — Sizin eve gidelim...
Kız — Olmaz... Annem var!
Erkek — Babamı da getiririm!..

Bay — Evde oturmak daha iyi!.. (Kendi kendine) Pervin içeride hapı yutmuştur...

(O sırada dolabın içinden bir inilti gelir).

Bayan — (Sapsarı, baya bakar) Dolapta birisi ölüyor!

Bay — (Mosmor, bayana bakar) Evet bir biçare mahpus kalmış!

Bayan — Vallahi benim haberim yok...

Bay — Benim de...

Bayan — Şunu kurtaralım!

Bay — Kurtaralım!

Bayan — Ölmesin... Yazıktır.

(Dolabın kapısını açarlar, gördükleri manzaradan utanarak tekrar kapıyı kilitlerler.)

Bay — Gördün mü, uşakla hizmetcinin ettiği haltı?

Bayan — (Mahcup) Ne yapsınlar, yersizlik!

Bay — Evet, yersizlik!

Sukuşu

VAPURDA

Biletçi — Bu dünkü tarihli bilet!

Yolcu — Olabilir. Dalgınlık bu! Şüphesiz dün de size bugünkü bileti vermişimdir!

— Dur, anahtar deliğini bulmak için sana yardım edeyim...
— Yok canım, onu ben de bulurum.. Sen şu evin sallanmasına mâni ol, yeter!..

BOZUK OTOMOBİL

(İngiliz lirasının mütemadî temevvücatından, her nasılsa istifade etmesini bilerek, bir ayın içinde zengin olan gazete muhbiri Bay Bidar, ilk iş olmak üzere, yıllarca taban teptiği (Babıâli - Divanyolu - Sultanahmet - Sirkeci) havalisinde iadei itibar için, beş beygir kuvvetinde bir küçük otomobil almıştı.

Bunu bizzat idare ediyordu. Geçende bir gün, Kadırgada oturan ninesini ziyaretten dönerken, her nedense belediyeye uğradı ve otomobilini kapının önünde bıraktı. Çıkarken, bir çok uğraştığı halde, motörü işletmenin imkânını bulamadı. Bu esnada ise, başına, bilir bilmez, bir çok insan toplanmıştı. Bidarla bunların arasında şöyle bir muhavere geçti:)

Bidar — Birdenbire köpoğlunun makinesine ne oldu, anlamıyorum. Kırk dakika evvel saat gibi işliyordu. Talihsizlik... Başka bir şey değil!.

Bir şoför — Bana kalırsa yağ borusu tıkalı olmalı.

Başka birisi — (Âlimane bir tavırla) Yok, be yahu!. Manyatonun telleri karışmış.. belli!.

Belediyenin ehli hibresi — Manyatonun kendinde bozukluk var de, aklım erer.

Başka bir şoför daha — Ne o, ne o... Bence bozukluk karbüratörde..

Ermeni bir seyirci — Benzinler safi sudur, ondandır ki işlemoor. Gaz da öyle değil?.

(Bir taraftan zavallı Bay Bidar, kan ter içinde, ne kadar alât ve edevat varsa, hepsini yaymış, çırpınıp duruyor. Seyirciler halkası da git gide genişliyor.)

Bir Rus şoför — Efendi! Bozuk. Nah. Burada var. Jiklor içerde..

Külhanbeyi bir şoför — Yok be... Sen ne bilirsin, salakof?!. Bujiler kirlenmiş, görmüyor musun?

Otomobilden anlarmış gibi vaziyet takınan bir şahıs — Belki benzin fazla gelmiştir.

Ona benzer biri — Ve yahut su az geliyor..

Ayni fasileden diğeri — Belki de yağ ekşik geliyordur..

(Şimdi motör büsbütün açılmış, on çift göz de üzerine dikilmiş, her parçayı ayrı ayrı tetkik ile meşguldür.)

İlk şoför — Eğer teller kontak yapmıyorsa, o halde supaplara bakmak lâzım.

İkincisi — Sakın pistonlardan biri sakatlanmış olmasın?.

Usta bir şoför — (Koşa koşa gelip, makinenin başındaki kalabalığı yararak, araya sokulur) Ne var be? Ne oluyor?. (Fayda vermiyen bir iki tecrübeden sonra) Yahu! bunda anlamıyacak ne var? (Bay Bidara) Azizim! ne yapsan, nafile. Motör baştan başa tamir ister. Şuradan garaja telefon et de gelip arabayı çeksinler. Yazık bu mala verdiğin paralara! (Kalabalık dağılır.)

Bidar — (Kendi kendine meyus) Tüh, Allah belâsını versin! Anlamazsın. Bu yezidi ne diye alırsın?. Ömründe tramvaya binmemiş herif! Otomobil neyine? Sende bu cenabeti kullanacak iktidar nerede, a mendepur?. (Ne yapacağını şaşırmış bir halde otomobilin etrafında döner durur.)

Bir adamcağız — (Koltuğunda bir sürü evrakla) Hayrola?. (Otomobili işaretle) işlemiyor mu?.

Bidar — Sormayın başıma geleni.. Yarım saat evvel rahat rahat buraya geldim, içeride azıcık işim vardı. İşimi gördüm, çıktım. Körolasıyı işletebilirsen işlet!. Gûya baştan aşağı tamir istiyormş... (Gözlerinde son bir şulei ümitle) Zatıâliniz makine mühendisi misiniz?

Adamcağız — Hayır! bendeniz evrak kâtibiyim. Fakat, aklıma bir şey geldi. Deminden, inerken benzin musluğunu kapattınızdı, değil mi?

Bidar — Tabiî, bu, âdettir!

Adamcağız — (Kapalı musluğu göstererek) O halde tekrar bindiğiniz vakit açmayı da âdet edinseniz böyle zahmet çemkezsiniz.. Müsaadenizle!.

Şeytançekici

HERCAİ ZEYNEP!

Cemil, mektepten çıktıktan sonra Bursa vilâyetinde bir kâtipliğe tayin edilmişti. Ertesi sene terfian Konyaya gitmiş, daha ertesi sene yine terfian Diyarbekire gönderilmiş, bir kaç sene de orada kaldıktan sonra, tekrar terfian Mardin valiliğine tayin edilmiş ve tam üç sene yedi ay orada kalmıştı.

Mezunen İstanbula geleli bir hafta oluyordu. Bu bir hafta içinde, sekiz yıl evvel ayrıldığı mektep arkadaşlarını birer birer aramış, bulmuş ve işte bu akşam Bebek bahçesinde denize karşı kurulan şu mükellef içki masası etrafında hepsini toplamıştı.

Yarım saattenberi konuşuyorlardı. Kadehlerde pul pul sedeflenen rakılar dolup boşaldıkça gözler parlıyor, neşeler artıyor, eski gençlik çapkınlık hatıraları canlanıyordu..

Hele Cemil, bu hatıraları herkesten iyi, herkesten canlı tekrarlıyordu. Anadolu içlerinde geçen mahrum yıllara hep bu hatıraların kuvvetile katlanabilmişti.

Bir ramazan akşamı Şehzadebaşında nasıl bir kadının peşine takıldıklarını, sonra nasıl posta olup karakola gittiklerini renkli kahkahalarla anlattılar...

Bir kış gecesi Beyoğlunda nasıl sarhoş olduklarını, yollarda nasıl karlara yatıp boylarının ölçüsünü aldıklarını söylediler.

Bir Hıdrellez günü, Kâhtanede bir paşa kızının faytonuna mektup atarken arabacıdan nasıl bir kamçı yediklerini yana yakıla hikâye ettiler..

Ve kadehler dolup boşaldıkça sohbet daha hissî safhalara döküldü. Gençlik aşklarından, unutulmaz hicranlardan dem vurulur.

Tam bahsin hararetlendiği bir esnada idi ki, Cemil birdenbire yerinden fırladı:

— Yahu, şu Hercai Zeynep değil mi?..

Elile sahilde dolaşan bir sandalı gösteriyordu. İçinde bir kadın, iki çocuk vardı.. Ara sıra bu masaya bakıp gülümsüyorlardı..

Kadın, cidden güzeldi. Gözleri iki iri deniz damlası gibi süzgündü.. Karanfil gibi dudakları vardı... Vücudünde yaramaz bir pire uçuşuyormuş gibi oturduğu yerde mütemadiyen fıkırdıyordu..

Cemil arkadaşlarına döndü:

— O değil mi? Vallahi o... Hercai Zeynep... Hay kâfir hay, hâlâ eskisi gibi fettan... Bak, oturduğu yerde duramıyor... Haspayı sanki gıdıklıyorlar. Yemin ederim ki beni tanıdı.. Hoş seni de tanır ya!...

Arkadaşının dizine bir tokat indirdi:

— Değil mi Kâmilciğim?. Ama beni daha iyi tanır. Hani elimden almak için az çalışmamıştın domuz...

— Vallahi hiç hatırlamıyorum..

— Hatırlamıyor musun?. Haydi oradan mürai! Alimallah Keremin arpa tarlası gibi yanmıştın.. O da az fındıkçı değildi ya.. Seksen kişiyle kortası vardı.. Bütün Mülkiyeliler yosmaya tutkunduk!..

— Efendim, şerefinize!.

— Yok... Bunu benim şerefime değil, Hercai Zeynebin şerefine içelim... Ne o, sen içmiyor musun Kâmilciğim? Boğazından geçmiyor galiba.. Hâlâ yüreğin yanık.. Haydi canım haydi. Aldırma.. Yuvarla gitsin.. Acaba haspam şimdi kimin karısı? Hani her kim aldıysa dostlar başından ırak...

Elile boynuz işareti yapar.

— Çatalları güle güle taşı...

Sözünü tamamlamıya vakit kalmadı, Kâmil, gözleri evinden fırlamış, yüzü mosmor, Cemilin ağzını tıkadı:

— Yahu, ne söylüyorsun?. O benim karım be.. O benim karım!...

Şeytan

Tefrika No. 4

MAHMUD YESARİ

Remide, kendini tutmasa, sevincinden, şoförü alnından öpecekti:

— Mükemmel fikir, teşekkür ederim.

Genç kadın, Kadıköy iskelesinde arabadan inince şoföre ayrıca bahşiş olarak iki lira verdi. Şoför, bütün açık gözlülüğü ile ayağına gelen fırsatı kaçırmamak, tam istifade etmek istiyordu:

— Hemen taşınılacak mı?

İç cebinden bir kart çıkarmış, ceketinin yan cebinden çekip aldığı kurşun kalemle ismini yazarak Remideye uzatmıştı:

— Bu kart benzin deposunundur. Oraya telefon eder; Poyraz Rüştü, diye, beni çağırtırsınız. Soyadım Poyrazdır, Rüştü Poyraz denmek lâzım ama, arkadaşlar Poyraz Rüştü, diye takılırlar. Artık, beni, herkes böyle tanıyor. Arabayı karşıdan buraya geçirmek için, siz, hiç üzülmeyin, ben, uğraşırım.

Genç kadın, kartı aldı, çantasına koydu:

— Sizi hatırlıyacağıma emin olabilirsiniz.

Remide, doğru eve giderek kocasının gelmesini beklemedi, yazıhaneye uğradı.

Veysi Kazanç, bir yığın faturanın hesaplarını gözden geçiriyordu. Genç kadın, kocasının meşguliyetine aldırmadı, çantasını bir koltuğun üzerine fırlattıktan sonra başından şapkasını çıkardı, faturaların üstüne attı:

— Buldum!.

Diye sevinçle haykırdı, ve evden çıkıp köşkü buluncaya kadar gezdiği, uğradığı yerleri, köşkü nasıl bulduğunu, köşkün möblelerini, bahçesini; garaj meselesini bir solukta anlattı.

Veysi Kazanç, karısını, hiç ses çıkarmadan dinlemişti:

— Peki, yarın birlikte gideriz.

Remidenin buna canı sıkıldı:

— Senin de ayrıca yorulmana hacet yok. Görürsen beğeneceksin. Köşk, fevkalade. Eğer kabilse, ev sahibi ile bugün konuş. Yarın kontratoyu yap. Öbür gün de valizlerimizi alır gideriz. Bahçeye garaj yaptırılmasına ev sahibini razı et. Otomobil de, elimizin altında, gözümüzün önünde olur.

Veysi Kazanç, düşünceli bir tavırla:

— Ev sahibini razı etmek, garaj yaptırmak kolay, dedi. Fakat otomobilin temizlenmesi, ufak tefek tamirleri için, yine bir şoför lâzım.

Genç kadın ellerini çırpıyordu:

— Onu da hallettim, kocacığım.

Çantasını açtı, şoförün verdiği kartı uzattı:

— Depoya telefon edip şoför Poyraz Rüştüyü çağıracağız. O, bize adam bulacak.

Veysi, kartı almıştı, gülerek göz gezdirdi:

— Karıcığım, sen, bugün müthiş bir faaliyete geçmişsin.

Kocasının güldüğünü gören Remide ümitle sordu:

— Ev sahibi ile hemen konuşacaksın, değil mi?

Genç kadının koyu lâcivert gözleri öyle parlamış, yanakları öyle tatlı kızarmıştı ki Veysi, bu hayat dolu heyecanı, bu canlı güzelliği soldurmak istemedi:

— Peki karıcığım, senin dediğin olsun.

Remide, kocasına minnet ve teşekkürle baktı. Genç kadının bakışı, bir çok fedakârlıkları ödeyebilirdi.

— 3 —

Üç gün sonra köşke taşınmışlardı.

Remide, bahar güneşine kavuşmuş bir serçe kadar mesuttu. Bir yerde duramıyor; evden bahçeye, bahçeden eve koşarak sıçrıyarak mekik dokuyordu. Köşk sahibi ile anlaştıkları için, bahçenin sağındaki ağaçsız yere, tahtadan bir küçük garaj yapılmağa başlandı. Remide, şoförün yatması için, garajın üstüne bir oda çıkılmasını istiyordu. Bunu, kocası da muvafık buldu.

Garaj yapılırken, Remide sabırsızlanıyor; vakit vakit kalfaya, işçilere soruyordu:

— Kaç günde biter? Çok uzun sürecek mi?

Kalfa ile işçiler, onun telâşile alay eder gibi, gayet sükûnetle cevap veriyorlardı:

— Bir hafta, on günde biter.

Yapının uzaması, Remidenin canını sıkıyordu. O, bir an evvel otomobili getirtmek, gezmeye çıkmak için, kendini yiyordu.

İlk günler, Veysi, karısını yalnız bırakmak istememiş, yazıhaneye gitmemişti. Fakat işlerini daha fazla yüz üstü bırakamıyacağı için İstanbula inmek mecburiyetinde kaldı.

Remide, o gün, evde, bahçede avundu. Civarda tanıdığı yoktu. Bahçelere, plâjlara yalnız başına gitmeğe çekiniyordu. Otomobili getirtmiş olsa, istediği yere gider, gezerdi.

Akşam kocasına:

— Otomobili getirtelim, dedi. Garaj yapılıncaya kadar, bir şoförle idare ederiz.

Veysi, çok düşünceliydi, itiraz etmedi:

— Peki, getirtelim, yalnız başka bir mesele var, karıcığım.

Genç kadın, merakla gözlerini açmıştı:

— Can sıkacak bir şey mi?

(Arkası var)

 80

Ecnebi karikatürleri

— Vallahi, billâhi dünyada ilk konuştuğum kadın sensin.. Neye inanmıyorsun sözüme?..

[İtalyan karikatürü]

Düğün gecesi :

— Annen sana hiçbir şey öğ- mi?..

Hayır...

– Hay Allah razı olsun!..

[İtalyan karikatürü]

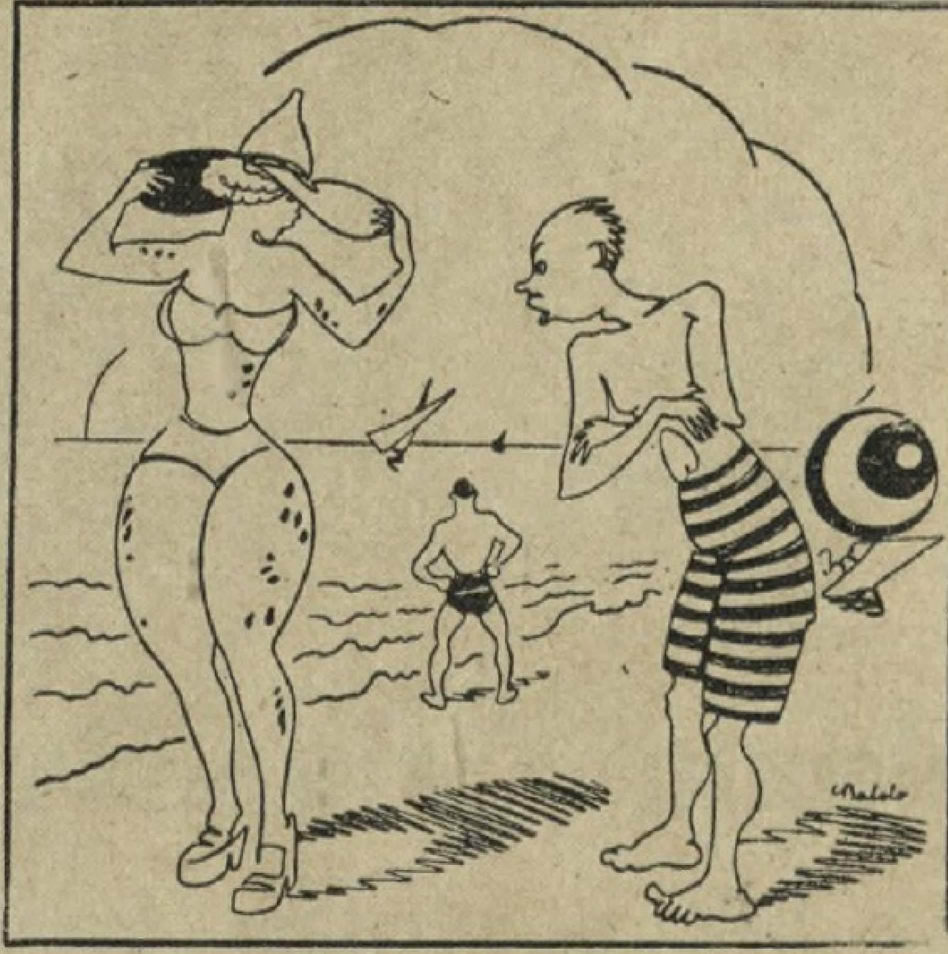

— Dün, sizden bir akçı almıştım..

— Evet, hatırlıyorum.

— Lûtfen bu akşam bize yemeğe buyurunuz!

[talyan karikatürü]

— Seni yalancı seni, hani bugün denize ilk defa giriyordun?..

— Evet, ilk defa giriyorum...

— Ya bu vücudundaki çürükler ne?..

[Fransız karikatürü]

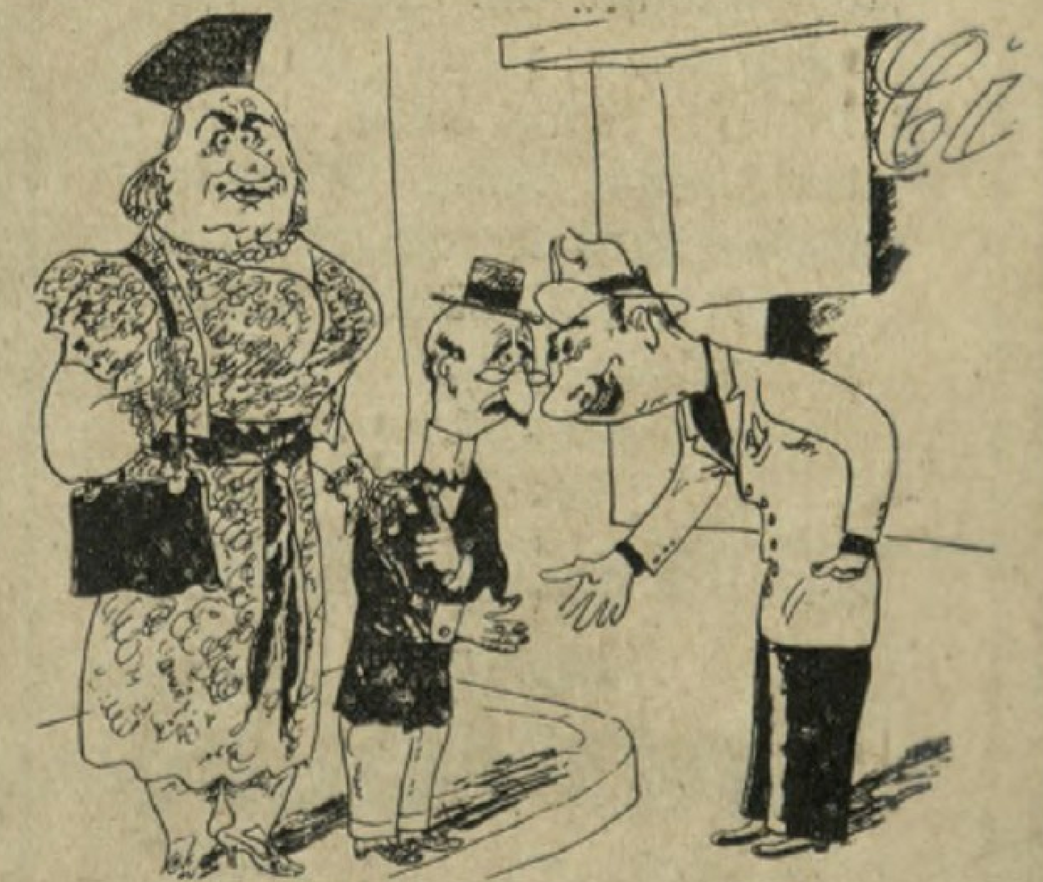
– Bayan, refakat edebilir miyim?..

[Fransız karikatürü]

— Bugün amerikanvari boğulma taklidi yapalım: Plâjda Amerikalı seyyahlar var!..

[İtalyan karikatürü]

— Demek sen de evlendin ha?..

— Hayır, ben evlenmedim, karım evlendi!

[Leh karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarları

ADANA ŞUBESİ

1 AĞUSTOSTA AÇILIYOR

Belediye caddesi: ADANA

«Evet kardeşim, doktorun tavsiyesi üzerine her gün 3 defa dişlerimi

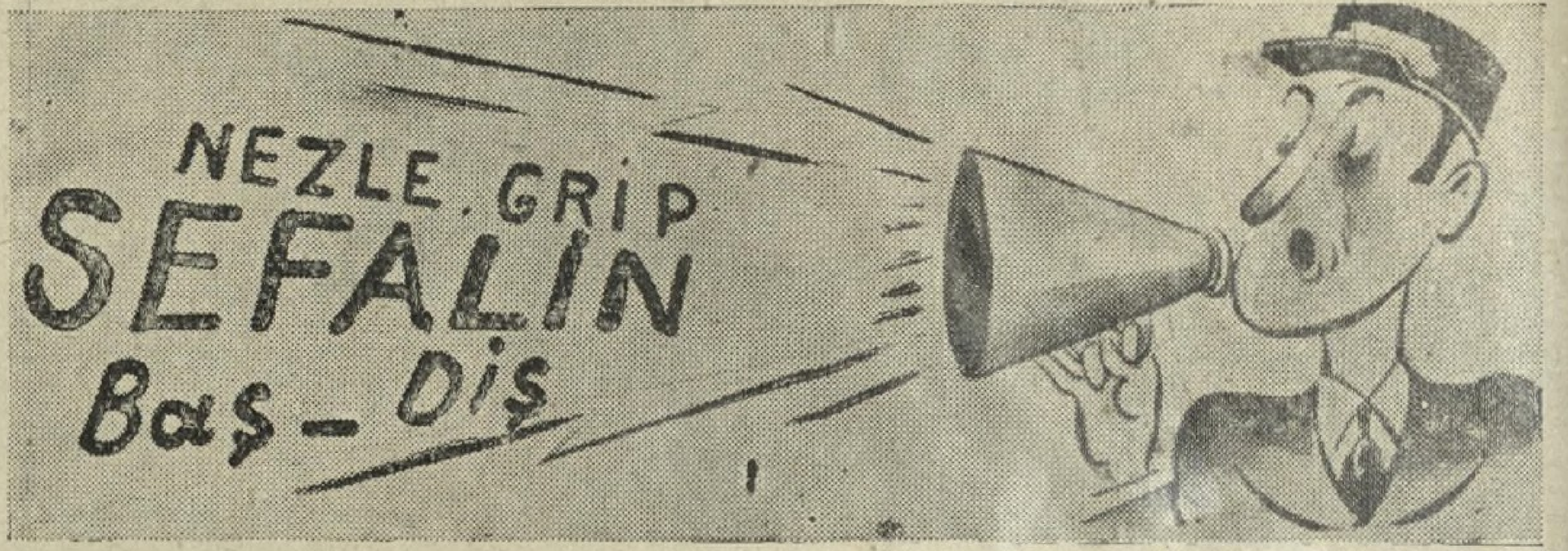
RADYOLİN

diş macunu ile fırçalamağa başladıktan sonra diş etlerimdeki iltihaplarla ağzımdaki fena koku tamamen geçti. Zararlı salyalar da durduğu için midem düzeldi. iştiham açıldı. Dişlerim eski parlaklığını tekrar kazandı.

Siz de her yemekten sonra

RADYOLİN

Kullanınız

Nezle - Grip - Baş - Diş - Romatizma

ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren SEFALİN'i her yerde ısrarla arayınız.

SEFALİN

1 — 12 lik ambalâjlar içerisindedir. Taklidlerinden sakınınız.

NEVRALJI
NEZLE
BAŞ ve DİŞ
AĞRILARI

NEOKALMİNA

BÜTÜN
AĞRILARI
DİNDİRİR

SAÇ

BAKIMI

Güzelliğin

82 **En birinci şartıdır.**

Dişlerinizin

daima sağlam ve be'

kalmasını ister:

PERT

DİŞ MACUN

kullanınız

PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır ve diş etlerini kuvvetlendirir.

Güzelliğim Asrî Zamanın Bir Mucizesile % 50 Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Buruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih karakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin «Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevheri - azalmıtır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istihsal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cildinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nisbet dairesinde Tokalon kreminin terkibinde mevcuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş neticeler elde ettim. Sonra, bir mıknatisin çeliği cezbettiği gibi cilde son derece yapışma hassasını veren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden yeni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen hemen gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyyen müteessir olmadığı için banyonuzu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tarafından temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Of ne müthiş ağrı yarabbi

Hakkı var, dün kırda yakalandığı soğuk algınlığı ona tahammül edilmez ağrılarla hücum etti.

Lâkin yalnız bir kaşe

GRİPİN

alarak bu ıstırabı geçirmeğe muvaffak oldu.

İcabında günde üç kaşe alınabilir

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur **DENTOL** diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen **DENTOL** diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. **DENTOL** bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde Parfümörilerde satılır.

BASUR MEMELERİNİ

R E K T A

PATI ile tedavi ediniz.

İç ve dış basur memelerinde, basur memelerinin her türlü iltihablarında, cerahatlenmiş fistüllerde; kanayan basur memelerinin tedavisinde daima muvaffakıyetle şifayı temin eder.

ŞARK İSPENÇİYARİ LÂBORATUVARI, İSTANBUL

Yiyeceklerinizi daima taze saklıyan sıhhatınızın kalkanı

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Mümessilliği:

HELIOS Müessesatı. Galata Istanbul (P. K. 1400)

84